

בע"ח (חיפה) 7764-06-15 - וליד שעייב נ' מדינת ישראל

בע"ח (חיפה) 7764-06-15 - וליד שעייב ואח' נ' מדינת ישראל מחוזי חיפה

בע"ח (חיפה) 7764-06-15

1. וליד שעייב (עציר)

2. אמונה שעייב

נ ג ד

מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

[21.07.2015]

כבוד השופט יחיאל ליפשיץ

החלטה

1. לפניי בקשה לקבלת חומרים שונים, לגביהם נטען כי הם מהווים חומרי חקירה, כהגדרת המונח בס' 74 לחוק סדר

הדין הפלילי [נ"מ], תשמ"ב - 1982.

2. כנגד המבקשים (זוג נשוי) הוגש, בתאריך 13.1.15, כתב אישום המייחס להם עבירות מפקודת הסמים המסוכנים

והנוגעות למכירת סמים לסוכן משטרה. האישום הראשון, המיוחס לשני המבקשים, מתייחס למכירת קוקאין (בשתי

הזדמנויות) במשקל כולל של כ 25 גרם בסוף חודש 10/2014; והאישום השני, המיוחס למבקש 1 בלבד, נוגע

למכירת קוקאין במשקל של כ 50 גרם בחודש 1/2015.

3. כאמור לעיל, מדובר בעסקאות אל מול סוכן שהופעל על ידי המשטרה במסגרת "מבצע סוכן" ומרבית ההתקשרות

שהיתה בין הצדדים תועדה בהקלטות/מחקרי תקשורת וכו'.

4. בתאריך 3.6.15 הגישו המבקשים בקשה לקבלת חומרי חקירה שונים. הבקשה כללה 16 סעיפים שונים, אולם

במהלך הדיון שהתקיים בתאריך 22.6.15 ולאחר שהתברר כי חלק מרכיבי הבקשה דינם להתברר, אם וכאשר,

במסגרת עתירה לגילוי ראיה; וחלק אחר מהחומרים המבקשים כבר הועברו לב"כ המבקשים, הצטמצמה הבקשה

לשני רכיבים הקשורים האחד לשני:

הראשון, תיק חקירה שנפתח בין היתר כנגד הסוכן, בחשד להצתת רכב בתאריך 28.10.14.

השני, מסמכים מתוך תיק ההפעלה של הסוכן אשר נוגעים לשתי תקופות "הקפאה" בהפעלת הסוכן - הראשונה,

מתאריך 3.8.14 ועד לתאריך 19.10.14 וזאת לאחר שהסוכן הותקף על ידי אחרים; והשנייה, בעקבות ידיעה

שהתקבלה בתאריך 29.10.14 ואשר קשרה את הסוכן להצתת רכב (ההצתה הנוגעת לתיק החקירה שהוזכר לעיל).

ב"כ המבקשים טענו כי חרף תקופות ה"הקפאה" לעיל, המשיך הסוכן ופעל, ייתכן ועל דעת עצמו, גם בתקופות אלה, וזאת כעולה מהודעתו של הסוכן מתאריך 19.10.14 אז הזכיר פעולות שונות שביצע במועדים 12.10.14, 15.10.14, 16.10.14.

5. ב"כ המשיבה התנגד לבקשה ומסר כי תיק החקירה בנוגע להצתה נסגר כנגד כלל החשודים ללא כל קשר להפעלתו של הסוכן ולא בהקשר או כחלק מטובות ההנאה שניתנו לו. עוד נטען, כי להגנה נמסרו חומרים שונים בהקשר לאותה הצתה - החל ממזכרו של רפ"ק ארז נבון מתאריך 28.1.15 בנדון, וכלה בהודעתו של הסוכן בהקשר זה (הודעה מתאריך 6.11.14). יחד עם זאת, תיק החקירה עצמו אינו מהווה חומר חקירה. לעניין "הקפאה" פעולתו של הסוכן, מחד, והמשך פעילותו בתקופתה זו, מנגד, נטען (ר' השלמת טיעון מטעם המשיבה מתאריך 29.6.15), כי גם בתקופת ה"הקפאה" הונחה הסוכן לשמור על קשר עם היעדים ולדווח על כל שיחה איתם. לכן, בהודעה אליה הפנו ב"כ המבקשים אכן מתועדים דיווחים שכאלה, אך אין מדובר בביצוע עסקאות. עוד נטען כי בכל מקרה יוכלו ב"כ המבקשים לחקור את העדים הרלוונטיים בנדון ככל שיהיה לדבר רלוונטיות ובית המשפט יתיר זאת. בנוסף, נטען כי כל החומרים המצויים בתיק ההפעלה ונוגעים לאותה "הקפאה" הינם תרשומות פנימיות.

6. לצורך הבקשה הועמד לעיוני תיק ההפעלה של הסוכן וכן תיק החקירה לעיל לעניין ההצתה.
7. ככלל, סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב - 1982, קובע כי משהוגש כתב אישום: " . רשאים הנאשם וסניגורו, וכן אדם שהסניגור הסמיכו לכך, או, בהסכמת התובע, אדם שהנאשם הסמיכו לכך, לעיין בכל זמן סביר בחומר החקירה וכן ברשימת כל החומר שנאסף או שנרשם בידי הרשות החוקרת, והנוגע לאישום שבידי התובע ולהעתיקו." (ההדגשה אינה במקור - י.ל.). תילי תילים של מילים נכתבו בנושא הגדרתו של "חומר חקירה", אותו מחויבת התביעה להעביר לעיונו של נאשם. המבחן הבסיסי לפיו נקבע באם חומר מהווה "חומר חקירה", הרי שיהיה זה מבחן הרלוונטיות. ולא "סתם" רלוונטיות, אלא רלוונטיות לאישום. יחד עם זאת, מבחני הרלוונטיות (לאישום), אינם צריכים להיות מבחנים צרים, ולא פעם יש מקום להכליל במסגרת אותו חומר, גם כזה שהרלוונטיות לאישום הינה גבולית, ובלבד שתהיה הגיונית ועומדת במבחני שכל ישר. ולשם מה, בין היתר, יש להפעיל את אותם מבחנים? לצורך 4 מטרות ותכליות: זכותו של הנאשם למשפט הוגן; זכותו של הנאשם לערוך הגנתו ולהיערך כראוי למשפט, הערך של גילוי האמת, וצמצום פערי הכוחות בין התביעה להגנה (בש"פ 8252/13 מ"י נ' שיינר, 23.1.14). ועוד ראה, בעניין הגדרת "חומר חקירה", את ע"פ 4764/98 נידאל אבו סעדה נ' מ"י, פ"ד נג (1), 832; בג"צ 620/02 התובע הצבאי הראשי נ' בית הדין הצבאי, פ"ד נז (4) 625 (להלן: פרשת התצ"ר); בש"פ 5425/01 יאסין אל חאק נ' מ"י, פ"ד נה (5) 426; ועוד.

8. ולגופו של עניין, עיון בכלל החומרים שהועמדו לעיוני העלה כי אין בהם חומרים שיש לסווגם כחומרי חקירה. תיק החקירה לעניין ההצתה הינו תיק סגור לגביו הוצהר שאין לכך כל קשר לעניין הפעלתו של הסוכן. המשיבה לא הסתירה את עצם קיומו של התיק ואף העבירה חומרים שונים וזאת על פי הגדרה רחבה ביותר של חומרי חקירה. תיק החקירה עצמו אינו מהווה חומר חקירה.

הייתי מגיע לאותה החלטה גם אם לא היה מדובר ב"תיק סגור" (ור' בהקשר זה האמור בבש"פ 1408/14 פלוני נ' מ"י, 14.4.14, מחד, ובש"פ 5535/14 שימשלשוילי נ' מ"י, 15.8.13, מנגד). גם לעניין תיק הפעלת הסוכן - המסמכים שלא הועברו להגנה מהווים, רובם ככולם, תרשומות פנימיות ואינם מהווים חומר חקירה (ור' בהקשר זה האמור בבש"פ 6294/14 ברכה נ' מ"י, 23.10.14; ובש"פ 3152/05 בן יעיש נ' מ"י, 10.5.5).

9. סוף דבר, אני מורה על דחיית הבקשה.

10. ב"כ המשיבה ידאג לקבלת החומרים שהועמדו לרשותי חזרה.

11. לשלוח לצדדים.

ניתנה היום, ה' אב תשע"ה, 21 יולי 2015, בהעדר הצדדים.